

[Statsministeren.]

taget skulde have været stemt for Oprettelse af eller Tilslutning til en saakaldt Vestblok.

Man paastaar, at de Stemmer, som Venstre fik paa Valgdagen, for en ikke uvæsentlig Del var afgivet af Nazister, Tyskere, Værnemagere og L. S.-Folk. Da der er hemmelig Afstemning, kan de ærede Medlemmer jo ikke vide noget som helst om, hvor de Folk stammer fra, som har stemt paa de forskellige Partier. Man kan selvfølgelig gøre sig visse Tanker, have visse Formodninger, men noget sikkert kan man ikke vide derom. Derfor kunde vi for saa vidt lige saa godt paastaar, at disse Folk havde stemt paa de øvrige Partier. Vi kunde lige saa godt paastaar, og med samme Ret, at Tysklandsarbejderne og Værnemagtsarbejderne og deres Paarørende havde stemt paa f. Eks. det kommunistiske Parti, og at dette derigennem havde faaet omtrent Halvdelen af dets Stemmer i det hele taget, men den Slags mere eller mindre luftige Paastande synes jeg ikke der er nogen som helst Grund til at opholde sig videre ved eller til at fremsætte, saa meget mere som et Parti selvfølgelig ikke kan have Ansvar for, hvad de Vælgere, der stemmer paa det, har gjort eller ikke gjort. Det har Ansvaret for den Politik og den Agitation, det fører, men videre gaar dets Ansvar ikke.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at han fik Breve, der beviste, at interneredes Paarørende havde stemt paa Venstre i stort Tal. Ja, jeg har ogsaa Breve i min Beholdning, men fra Folk, der paastaar og erklærer at have været Vidne til, at det kommunistiske Parti har drevet Agitation i disse Lejre for at faa Folk til at stemme kommunistisk. (*Aksel Larsen:* Maa vi faa de Breve frem!) Nej, jeg har heller ikke faaet det ærede Medlems Breve frem; han har sagt, han har disse Breve; jeg siger ogsaa, at jeg har saadanne Breve, men de er skrevet privat, og jeg har derfor ikke Ret til at udlevere dem til en haardhændet Behandling. Hvorvidt det er rigtigt eller ikke, hvad der skrives i dem, kan jeg selvfølgelig ikke vide; jeg siger blot, jeg har disse Breve. (*Aksel Larsen:* Gud bevare min Mund, som hun sagde, Kællingen!) Ja, jeg kan jo nok forstaa, at det gør ondt, naar man bliver dyppet i sit eget Fedt; jeg har heller ikke yderligere at bemærke til det.

Men naar man nu har saa travlt med at paadutte Venstre, at dets Vælgere for en væsentlig Del bestod af disse Folk, man

her har omtalt — noget, som man som sagt ikke kan bevise —, hvad kan saa Grunden hertil være andet end den — og hvis der er anden Grund, maa vi saa faa den —, at man ønsker at mistænkeliggøre Venstre som et ikke i alle Henseender fuldt ud nationalt Parti. Dette giver mig Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger, som jeg ellers ikke vilde fremsætte, fordi jeg i øvrigt ikke ønsker at grave for meget i Fortiden.

Se, dengang Tyskerne havde Magten her i Landet og deres Hjælpere var stærke og myndige, og da der ikke var nogen, der kunde sige, til hvilken Side Magtforholdene eller Sejren vilde gaa, da var det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Parti, det kommunistiske Parti, indtil Kommunisterne selv blev forfulgt, saare velvillige over for det tyske Regimente her i Landet. Først da de selv kom ud for Efterstræbelser og Forfølgelser, begyndte deres Modstand. Saa-dan var det ikke med os. Vi har sammen med de øvrige Partier, som var i Samarbejde, øvet en stærk Modstand mod dette tyske Vælde og dets Inficering baade politisk og ideologisk af den danske Befolkning. Jeg vil for saa vidt nødtigt ind paa det, men vil dog gerne paa denne givne Foranledning sige, at jeg tror ikke, man kan hævde, at Venstre var mindst modstandsvirrig over for denne Paavirkning. Jeg skal i saa Henseende minde om, at paa et vist Tidspunkt, da vi syntes, at det var lige ved at gaa lovlig vidt under Scavenius' Førerskab, ja, vel ogsaa i nogen Grad under Staunings Førerskab, sammenkaldte vi samtlige samarbejdende Partiers Bestyrelser til et Møde for at drøfte netop, om man ikke kunde styrke sin Modstand mod Eftergivenhedens Politik, fordi vi var ved at være bange for, at man her var gaaet for langt. Naar jeg sagde, at det var efter Indbydelse fra os, var det for saa vidt ikke helt korrekt, som det var de samarbejdende Partier, der indbød til Mødet, men det var paa Initiativ fra vor Side. Det skal ikke være nogen Nedsættelse af andre Partier, men det skal være et Forsvar for vor egen Stilling som fuldt ud lige saa national som noget af de andre Partiers her i denne Sal.

Vor Stilling, efter at Tyskerne er slaaet, efter at Faren fra dem ikke er til Stede, er en noget anden. De, der virkelig har øvet Vold eller Overgreb mod den danske Befolkning, er vi indforstaaet med maa lide deres Straf og deres haarde Straf, og vi beklager og misbilliger ogsaa, at der er Folk, som søger at gøre disse Personer, der har samarbejdet med Tyskerne mod danske